

След бурята

Не мина и минута май,
откак бучеше, вреше,
изскочи слънцето и — край.
Каквото беше — беше.

Пак всичко радостно цъфти,
пак всичко се усмихва
и ужасът почти, почти
по всички жилки стихва.

Стеблата сжеждат своя страх
и своя смут огромен
и преживяното от тях
е вече само спомен.